

ne opravi nič. Rusi so ta teden nekoliko utihnili, njihove novine pravijo celo, da ne bodo šli v boj zoper Turke, dokler se jim je bati, da Avstrija pod vodstvom Magjarov pribiti Turkom na pomoč in Ruse od strani preme. To kaže, da se avstrijski konservativci pred lanskim nismo motili, da bodo nas Magjari še v boj zoper Ruse zapleli, na kar nemški Prusi komaj čakajo, da nam vzamejo Česko. Bog varuj Avstrijo, štrina se da še razmotati; toda ruske novine pišejo že veliko bolj srdito zoper nas, kakor pa zoper Turke; sicer pa se vojne priprave nepretrgano nadaljujejo. Turki imajo ob Donavi od Vidina do Tulče zbranih 230.000 mož; Srbi so utrdili Ražanj, Kruševac in Čuprijo; Črnogorci že komaj čakajo na boj; Rumuni in Grki so zaradi turške predrznosti prisiljeni orožati se. Ruski veliki knez Nikolaj je že srečno ozdravel in je dobil novih 110.000 mož. Turki poslanci skušajo mohamedanske planinčanje v Kavkazu zoper Ruse podšuntati. Sploh priprave se take delajo povsod, da ni mogoče misliti na mir.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

VI. Prišedši v Solčavo, oglasimo se najprej pri župniku č. g. J. Janca, ki je kaj prijazen gospod in svojih 838 vernih duš že več let zvesto pastiruje v tem skalnem, visokem svetu. Njegova gostoljubnost po pravici daleč slovi; tudi nas je prijazno sprejel in za naše skrcene želodce poskrbel. Bil je petek in kakor smo se nadjali, prišle so res zlahtne postrvi na mizo, ki so nam kaj dobro dišale posebno ker smo marljivo na nje nalivali rujnega vina. Po obedu se podamo od priljudnega kaplana č. g. Antona Fischerja spremljani v čudovito lepo logarsko dolino. Pot se vije večkrat med groznimi stenami ter je včasih tako tesna, da šumeča Savinja komaj vdira naprej. Koliko mostov smo prehodili, tega ne vem, ker smo se vedno predstavljali iz ene strani na drugo. Ova pot je posebno po zimi proti spomladi nevarna. Snežni plazovje, hitri kakor blisk, švigajo iz visočine, sedaj na levi, sedaj na desni strani, lomijo drevesa, vlečejo težko kamenje seboj in pogosto zajeziijo celo Savinjo ter zaprejo stezo popolnem. Kdor je prisiljen v takem času hoditi po tej stezi, temu se vsak trenutek grozi nemila smrt. Prišli smo ravno na mesto, kder se je taka nesreča pripetila. Neka žena je pred leti šla tukaj sama v cerkvo, še le nekoliko za njo bilo je več ljudi, ki so tudi hiteli k službi božji. Sedaj zabučni na vrhu planine kakor grom in kakor blisk leti v dolino strahovit plaz, pobere ženo kakor jastrebo majhno pišče, se zavalji v Savinjo in jo tako zajezi, da je več časa trpelo, preden si je voda stezo predrla. Ženo so več dni poznej našli mrtvo za vodo. Kolika nevarnost je tukaj za duhovnika, kedar na spoved gre, to si lahko vsak domisli.

Bil je nekda kaplan v Solčani, ki se je vselej poprej spovedal, preden se je na nevarno pot k boleniku spustil.

Precej časa smo že hodili kraj Savinje; plezali smo po trdem skalovju, da smo bili mokri od glave do nog; vroče nam je bilo neznano. Naposled se razgrne pred nami zelena logarska dolina; veseli smo gledali njene z cveticami pretkane travnike in lepo obsejane njive. Bili smo pri Logarju, premožnemu kmetu. Od Logarjevih smo še pol ure daleč kresali do kmeta Plesnika, kamor smo bili namenjeni priti. Pred nami ste stali prekrasni gori: Ojstrica in Rinka. Na vrhu Ojstrice je g. kaplan z pomočjo pogumnih fantov postavil slovensko zastavo, ki daleč na Kranjsko in Štajersko naznanja, da tukaj stanuje slovenski rod, ki se za las ne odmekne od svoje mile matere Slave. Kakor silne gore solčavske stojijo krepko solčavski Slovenci za svojo slovensko narodnost! Pri Plesniku smo stopili pod streho! postreglo se nam je z Miklaučevim pivom. Na mizi je ležala še celó nova knjiga — spomenica za potnike, ki od vseh vetrov prihajajo ogledovat in občudovat prekrasnih solčavskih planin. V knjigi bile so še le nekatere vrstice popisane, vse v nemščini, ki je tukajšnjim planinčanjem tako razumljiva kakor meni turščina. Premem tedaj za peró in zapišem v knjigo prve slovenske besede tako-le:

Eden pride iz Svičine,
Druž'ga dom je Maribor;
Šla od Kaple čez planino
Dalje pa ne gresta gor!

Kaka dva strelaja dalje v dolini je segal sneg tijan v ravnino, čeravno je bilo meseca angusta. Od Plesnika nazaj gredé smo nekoliko stopinj potegnoli na stran in pogledali, kako izpod korenin nekaterih jelš na svetlo priteka slovita Savinja; vendar njeni pravi izvirek ni tukaj, ampak dve uri od ondod in sicer tam, kder iz ledene Rinke kakih 10 sežnjevisoko prodira na den kot srebro svetla voda, ki se potem v dolini zbira pa zopet skrije v zemljo in se malo više nad Logarjem drugič prikaže. Voda teče po jarku naprej, nabira vedno več potokov in je pri Logarju že tako močna, da žage goni. Po istej poti, po kateri smo prišli, vrnoli se smo močno utrujeni h gostoljubnemu pragu g. župnika. (Dalje prih.)

Smešničar 2. Pridna žena je milo jokala in se tožila 3 prijateljicam še devicam, da jo njeni mož, kedar pijan domu pride, hudo preteplje. Prijateljice jej obljubijo pomagati, če bo žena verno molčala in storila, kakor se jej bo velelo. Žena obljubi in device jej rečejo; jutri je nedelja, mož bo prišel bržčas pijan domu in tebe pretepal, ti pa upij: sv. Barbara, sv. Cecilija in sv. Doroteja, svetnice in mučnice, hitite mi na pomoč! Drugo bodemo storile me. Kakor je bilo dogovorjeno, tako tudi storjeno. Mož prilomasti drugo noč pijan domu in začne ženo tepsti; ta pa zaupije,

da je dedeju skoro ušesa predrlo: sv. 1. ... sv. Cecilija, sv. Doroteja, svetnice in mučenice, hititi mi na pomoč. Žena je komaj besede spregovorila, že so dveri na stečaj odprte in v hišo stopajo 3 nebeške device, belo oblečene, vence na glavi, a mesto palmovih vej v roki — košate brezove šibe. Molče stopijo pred moža, se mu pogrozijo s prstom, ga zgrabijo in začnejo šibati tako silno, da je bil prepričan, da ga tepejo res nebeške device. Stokal in cvilil in trepetal je pod šibanjem kakor list na vodi ter začel prositi: o nebeške device, spustite me, nikoli več ne bom žene tepel. Sedaj prenehajo device in pogrozivše se mu s šibami zgrinejo skozi dveri, mož pa se obrne k svoji ženi rekoč: „Bog ti plati, da si pozvala te device, a ne sv. Ursule in jeni 11.000 devic, te bi me bile gotovo ubile“. Mož se je res poboljšal, žena pa molčala, le jednemu je povedala — „Slov. Gospodarju!“

Razne stvari.

(Za kristijanske reve iz Turškega) darovala je Urša Gomilšakova v Bišu 3 fl. in Jakob Muršec 1 fl. Prenesek 9 fl. 60 kr., toda 8 fl. se je podelilo ubogemu vstašu, ki se je osebno zgledal v Mariboru pri uredništvu, zato skup 5 fl. 60 kr.

(V Celovcu) je umrl na videž ubog drvar, ki je nekemu prijatelju sporočil vse svoje imetje. Prijatelj tega ni bil preveč vesel, ker je drvarja imel za ubožca, ali močno se je čudil, ko je pri sodniji prejel 10.000 fl. Tolika je bila zapuščina drvarjeva.

(Slovenski bašibozuki v Brašlovcih) so 4krat v jedne noči planili na hišo nekega kmeta in mu pobili vsa okna in bi ga bili zaklali, ako bi se jim bilo posrečilo vrata vlomiti. Kaj bo iz tega, ako bodo mladi ljudje tako surovi in divji!

(Bankovce dela) je 17letni hlapec Jož. M. v Cogoncih v slov. goricah, ali že pri izdavanju prvega goldinarja so mladega umetnika zgrabili in sodniji izdali.

(Iz Runča pri Velikejnedelji) se nam piše o hudi praski, ki je nastala pri srenjski volitvi. Taka se rada godi, kder so srenje v občino stlačene, ki vkup ne kažejo.

(Z sekiro ubil) je na Štefanovo pastir očelca v Verbovici pri Štrigovi blizu Ljutomera.

(Banka Slovenija) naznanja, da je prisiljena sodnijski postopati zoper vse delničarje, kateri brž ne vplačajo sklenjenih 30 fl. na delnico! Žalostna nam majka!

(V ljutomerski gozd) je prišlo okoli 50 tesarjev, da sekajo hrastje za morske ladje. Ta hrastov gozd je bil do zdaj v celem ljutomerskem okraju najlepši in najvrednejši, zdaj pa bo zvečine posekan.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. Canjkar Lovro 20 fl. (ustn. dopl.), Kukovič 11 fl., Verk Henr. 8 fl., Ulaga J. str. 22 gld.

(Dražbe) 3. 15. jan. Anton Rožič 2530 fl. Juri Dover 675 fl. v Črešnovcih; 16. jan. Jož. Javornik 3380 fl. v Konjicah, Miha Golenac 1065 fl. v Staremslemenu; 17. Jan. Anton Lamprecht 4634 v Langeku; 18. jan. Juri Modrič v Ljubčnem; 20. jan. Alojz Bračič 775 fl. pri sv. Lenartu.

Listič opravištv. Lanskih listov nimamo več nobenega. — Tudi letošnje prve številke so nam vsi listi pošli, torej je novim še le zdaj se oglašajočim naročnikom ne moremo poslati. Mi smo prosili, naj se naročniki zlasti novi že decembra oglašajo, pa zastoj; če se je vsled tega tu ali tam kaka pomota pri razpošiljanju vrinola in zdaj ne moremo vsem s prvo številko postreči, tega nismo mi krivi. Večini tistih, ki naročnine niso obnovili, smo list že denes ustavili, drugim ga moramo prihodnjič, če se do tečas ne oglasijo. Deležnike tiskovnega društva prosimo, naj se s svojim doneskom podvzajo; kdor hitro da, dvakrat da. Red je povsod dober. — Č. g. V. J. mi Vam liste redno pošiljamo. G. J. Les ... tudi Vam smo vse liste poslali.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.
(1 Hl. = 1³³/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	8 80	6 —	5 10	3 50	5 30	5 10	5 —
Ptuj . . .	9 30	7 —	5 —	3 20	5 20	5 10	5 —
Ormuž . .	7 32	6 17	5 70	2 92	4 80	7 80	4 88
Gradec . .	9 53	6 50	4 88	3 86	5 23	—	4 88
Celovec . .	9 88	7 80	5 16	3 36	4 92	4 46	4 94
Ljubljana .	9 10	6 40	4 70	3 57	6 80	4 70	5 85
Varaždin .	8 20	6 40	5 80	3 70	5 40	5 50	4 40
Zagreb . .	10 80	8 —	6 —	3 —	6 80	—	—
Dunaj . .	12 40	11 76	8 80	8 54	6 50	—	—
Pešt . . .	12 —	10 20	8 —	8 12	6 5	5 —	—

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61.35 — Srebrna renta 66.90 — 1860-letno državno posojila 123. — Akeije narodne banke 818 — Kreditne akeije 160. — Napoleon 9.97 — Ces. kr. cekini 5.97 — Srebro 114.30

V g. Pajkovej tiskarni in založbi v Mariboru je izišla nemški spisana

času primerna knjižica

o turškem prašanju od znanega slovenskega rodoljuba in profesorja **Fr. Selak-a**. Knjižica je izvrstna in se glasi: „Ein culturhistorischer Beitrag zur orientalischen Frage“. Dobiva se v Pajkovej tiskarni.

Cena 15 kr.